

Djurskydd i Östeuropa c/o Monica Ohlsson,
Erik Dahlbergsgatan 49, 115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3
Swish 123 182 3806

Rapport mars 2021

Kära faddrar, medlemmar och andra djurskyddsintresserade!

Nu är det dags för vårt årsmöte, och eftersom det fortfarande är corona så kommer vi även att hålla detta möte digitalt.

Mötet är den 30 mars kl 18.00 via Zoom.

Meddela mig om ni vill vara med; monica@djurskyddiost.se eller 0733-573165.

Vi är oerhört tacksamma för alla er som är ut och är in hjälper DiÖ att kunna fortsätta hjälpa djuren.

Trots att vi blir färre och färre så kan vi ändå fortsätta hjälpa många djur.

Ni är fantastiska! Jag hoppas att ni fortsätter stödja DiÖ.

Sankt Petersburg

Elena jobbar som vanligt hårt för att få ett slut på allt djurplågeri i Ryssland. I skrivande stund kämpar hon mot att de istället för att kastrera djur, så dödar de alla hemlösa hundar och katter i orterna Buryatia and Yakutia – de har fått ekonomiskt stöd för att kastrera dem, men Elena har massor av bevis på hur de dödar dem istället. Enligt lag ska de kastrera, men som vanligt så följs inte lagarna. Vi besparar er mer detaljerad information och lägger inte ut några bilder här. Men hon är beundransvärd som orkar kämpa varje dag.

Elena berättar också om en hund som levde på en byggarbetsplats – hon blev påkörd av en bil den 4 december. En vän till Elena som dessutom är veterinär, skulle åka och hämta hunden för att ta den till sin veterinärklinik. När hon kom till platsen där Strelka (som hon hette) fanns var skadan inte så farlig, så hon bad arbetarna att ta henne till en veterinär som fanns i närheten. Elena ville hellre ta Strelka till sin veterinär så hon kontaktade arbetarna för att få hämta henne själv (eftersom det är privat mark så måste hon fråga) De sa att någon tagit henne, men det trodde inte Elena på så hon åkte ändå dit. Efter en stund såg de en sandhög och när de grävde lite så upptäckte de att de slagit ihjäl Strelka och begravt henne under lite sand. Bredvid sandhögen satt en annan hund, det var Strelkas ena valp som också levde där. Elena ringde polisen som kom dit – men han var mest arg för att få ett uppdrag rörande en död hund.... Arbetarnas försvar var att det var fredag, så ingen orkade åka till veterinären med Strelka. Det var lättare att slå ihjäl henne ☹️

Elena har självklart anmält både arbetarna och polisen som inte gjorde någon utredning – men troligtvis händer det ingenting med anmälan...

Tänk vad Elena får stå ut med hela tiden.

Här är en bild tagen utanför Elenas hus, på gatan där hon bor – här promenerar hon med sin hundar varje dag.

Elenas vattenrör frös när de hade det som kallast (-20-25 grader) för någon vecka sedan. Hon fick tina snö till både djuren och henne själv i 2 dagar innan rörmokaren kunde komma. Elena har många djur hon tar hand om hemma, så det var tufft för henne, men hon är verkligen en kämpe.

Amour - För någon vecka sedan hittade Elena en hund som troligen blivit påkörd av en bil. Elena försökte få honom att resa på sig, men han kunde inte ställa sig upp på egen hand. Hon körde honom direkt till veterinären för att få honom röntgad. Det visade sig att ett flertal ben i ryggraden brutits, samt att han har artros. Hunden som döptes till Amour är lite äldre, men otroligt snäll mot alla även om han säkert hade väldigt ont. De ville inte avliva honom, utan ge honom en chans. Efter en vecka var han mycket bättre och häromdagen började han att ställa sig upp och gå själv. Nu kan vi bara hoppas att han klarar sig fint. Bilderna är från veterinärkliniken när han precis kommit dit. Hade inte Elena tagit med honom hade han frusit ihjäl i snön.

Amour - tyvärr kommer de att få amputera ena frambenet nästa vecka då han fortfarande inte kan stödja på det 😞

Minns ni Nordic från förra rapporten? Hunden som Elena räddade från det hemska hundhemmet i Norra Murmansk där över 350 hundar förvarades. Nu mår han bra, han har fått fint hull och väldigt fin päls. Han är otroligt snäll, men så energisk och aldrig stilla, så det är svårt att få en bra bild på honom 😊

Bob - Vi hittade honom helt ensam i en by. Vi kunde inte hitta hans ägare. En kvinna tog hand honom, men Bob som vi kallade honom började jaga hennes katter- så hon ville inte ha honom kvar. Självklart åkte Elena och hämtade honom. Bob är ca 7-8 månader, han är väldigt charmig och har mycket energi, men jagar tyvärr alla katter han ser.

Elena hittade som tur var ett nytt hem till Bob, så nu bor han hos ett par som bor i lägenhet. De har även ett sommarhus dit de åker ofta. Paret hade tills nyligen en gammal (röd) katt som dött, men istället för att ta hand om en ny katt så tog de Bob - de ville ha just Bob för att han också är röd och i en katts storlek.

Bob

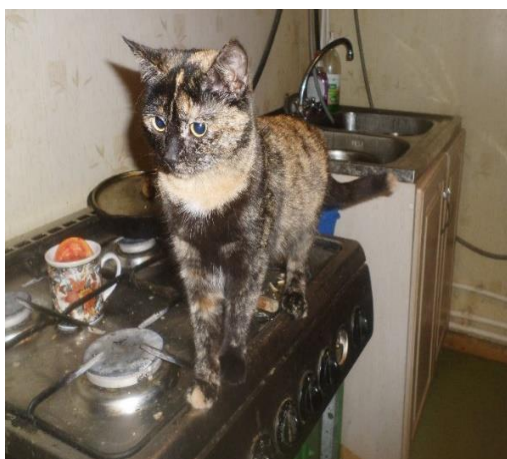

Bob busar i snön med en av Elenas hundar.

Georgic skrev vi också om i förra rapporten. För någon vecka sedan fick han ett nytt hem – där har han också fått en kompis i deras lilla tik. Georgic påminde familjen om deras andra hund som nyligen dött. Elena säger att det blivit lugnt hemma hos henne efter att han flyttat – han ställde ofta till bråk med de andra hundarna.

Zossya är ca 5-6 månader – henne hittade Elena i december. Det var kallt och mörkt och platsen där Elena fann henne. Hon satt utanför en liten butik som har väldigt få besökare då den ligger längst bort i en liten by. Ingen där ville kännas vid katten och eftersom Elena och hennes team var i just den byn för att fånga in och kastrera vildkatter så tog de med henne. Hon frös och skrek så det var ett lätt beslut för dem. Hon måste haft en familj, för hon vet att gå på kattlåda inomhus.

Georg var också med i förra rapporten – Elena tog honom från en öde tomt där en romsk familj flyttat och lämnat kvar flera djur. Nu är han kastrerad och har upptäckt att gurka är en favorit 😊 Så fort Elena glömmer en gurka kvar så är han där och äter upp den.

Förra veckan när det var så väldigt kallt utomhus så skulle Elena tända i den gamla spisen – men då hade Georg hoppat in där – hela han var grå av gammal aska – strax efter hoppade även Zossya in i spisluckan.

Gurkätaren Georg 😊

Elena räddade ju även ett flertal valpar från den öde tomten - Harry har fått ett nytt hem hos en man som bor i en lägenhet i Sankt Petersburg

Harry

Matilda och Jana

Matilda and Janna är två av de andra valparna därifrån.

De har nu fått flytta till ett shelter som omplacerar många hundar till Finland. Elena känner dem mycket väl, så hon vet att de kommer sköta omplaceringarna noga. Nästa vecka ska de flytta till Finland, då har de fått alla vaccinationer.

Lytuk - Den här lilla kattungen var det någon som kastade bort som om han var sopor, på en återvinningscentral. Han låg i en stängd kartong. Tur nog hittade en vän till Elena kartongen och tog kattungen till Elena. Han var bara drygt 1 månad, men full av löss och larver i öronen när han kom hem till Elena.

När han blivit frisk så fick han flytta hem till en annan vän till Elena. Hon har redan en katt som är runt 1 år – men den katten gillar inte att bli klappad eller kliad, då biter han – så vännen ville ha en katt som ville sitta och gosa och ligga i sängen utan att bitas – och med denna lilla kisse blev det perfekt. Han heter nu Lyutik och har mår bra hos Elenas vän.

Hemma hos Elena

Lytika med sin nya vän, i sitt nya hem

ZLATA var en hemlös katt som Elena också tagit hand om. Hon har nu opererats då hon höll på att dö av väldigt mycket var som hon hade i livmodern. De plockade upp henne med hundfångarna (de här hundfångarna räddar djur) lastbil.

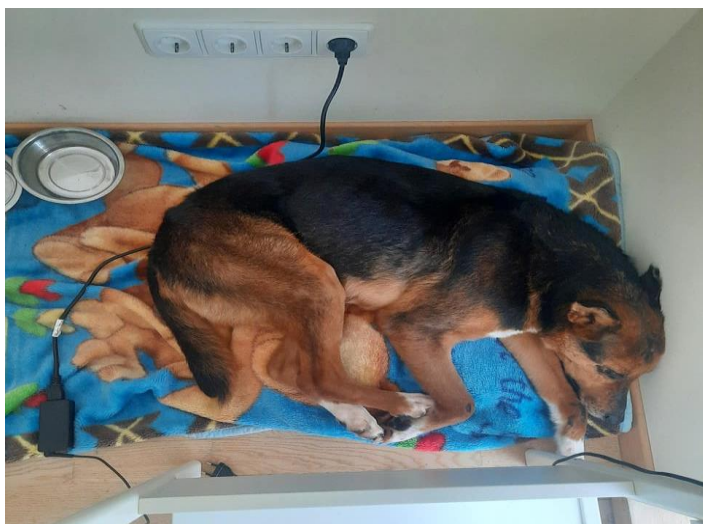

Volontärer som hjälper Elena och hennes team.

Litauen

Som vi informerade om i den förra fadderrapporten ligger vårt ekonomiska stöd till hundhemmet **Tautmiles Globa** på is tills vidare. Det finns alltjämt vissa oklarheter om hanteringen av den ekonomiska redovisningen. Men vi vill ändå komma med en god nyhet! Vår sponsorhund **Ursulis**, som tillbringat 7 år i hundhemmet, har till slut har fått ett hem. En av volontärerna, som kände litet extra för honom, har adopterat honom.

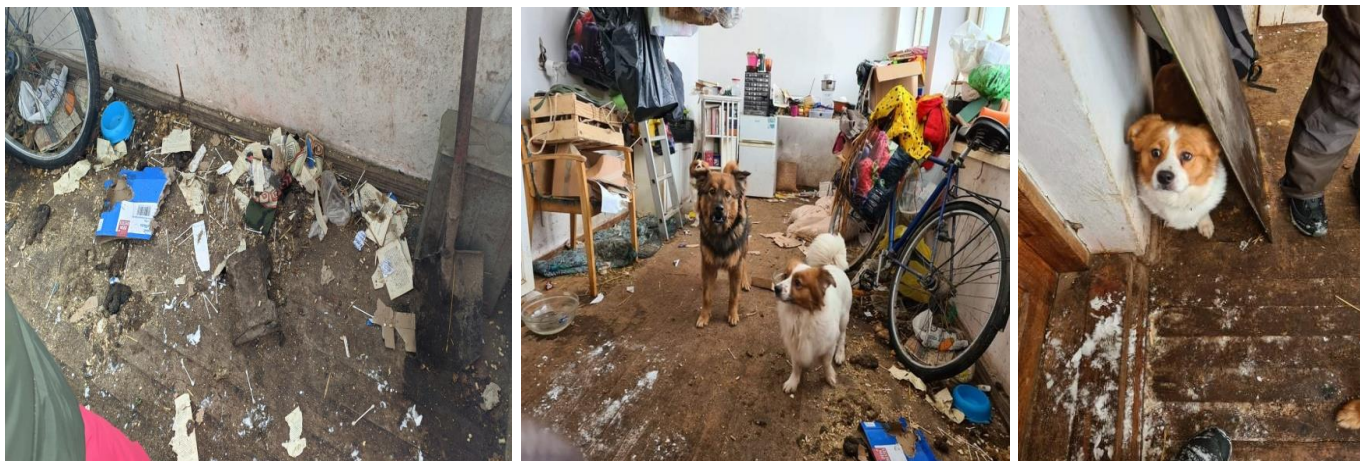
Ursulis i sitt nya hem

Däremot hoppas Djurskydd i Östeuropa (DiÖ) att, i samarbete med Pet Rescue Finland och den lokala föreningen Geri namai (Goda hem), kunna sponsra två **kastningsprojekt i nordöstra Litauen**. Höstens lyckosamma projekt i Pasvalys har givit mersmak. Beslut om detta kommer att fattas på kommande styrelsemöte.

I förra fadderrapporten berättade vi också om att ett antal **valpfabriker** hade avslöjats och att ägaren/ägarna hade åtalats. Det första domstolsutslaget (i Jonava) har tyvärr blivit en besvikelse. Domen säger att de 38 hundar som togs om hand och placerades i fosterhem måste återlämnas till ägaren. Domaren medger att förhållandena för hundarna inte var bra. Ja värre än så, dvs att man t o m kunde tala om "animal abuse". Trots detta har ägaren rätt att behålla hundarna. En bot på EUR 700 måste betalas. Domen kommer att överklagas. Så ser tydligen lagarna - eller snarare bristerna i lagarna - för djurskydd ut i Litauen. Vår kontaktperson, Liisa, har bett oss att förse den organisation Gyvunu Geroves Iniciatyves, (GGI) som driver dessa ärenden, att förse dem med svensk lagstiftning och förordningar på området. Det skulle kunna hjälpa dem att påverka myndigheterna för att få till ett starkare djurskydd. Så har nu skett. Jordbruksverket har försett oss med den svenska lagstiftningen på engelska, vilken har vidarebefordrats till GGI. Det finns tack och lov också enskilda personer i Litauen som är engagerade och vill se ett slut på valpfabriker. En reporter på den statliga televisionen, LTV, har rapporterat ett antal gånger om eländet och han kommer att fortsätta tills han kan se att något händer på området.

Vi fick ett nödrop från Zivile (våra andra samarbetspartner) och Liisa i början på februari. De hade i samarbete med en lokal förening (Mazas Draugas/Små vänner) och med polis och kommunens veterinär beslutat sig för att ta **omhändertäta 39 katter och 14 hundar** hos en kvinna i en mindre by i norra Litauen. Djuren bodde under bedrövliga förhållanden (det gjorde förstås även kvinnan). Till saken hör att man även tidigare tagit hundar och katter från kvinnan, men hon har varje gång samlat på sig fler djur. Den litauiska lagstiftningen har tyvärr inte kunna förbjuda kvinnan att ha djur.

Vi får se hur det går den här gången. Det har hursomhelst blivit en hel del publicitet om detta tillslag. En av hundarna dog under natten i parvo. Några av hundarna i sämst kondition befinner sig nu i ett hundhög som har tillgång till veterinär. Man misstänker tyvärr att fler har parvo. Nio av katterna och 5 hundar har överförs till Happy Feet i Klaipeda. **Mazas Draugas** har tagit hand om 8 hundar och 26 katter. Mazas Draugas kommer att behöva vårt ekonomiska stöd för att kunna avmaska, vaccinera, kastrera etc alla djur.

Liten och rädd men ett bättre liv väntar.

Ni kan även tittat på denna video. <https://fb.watch/3BXtt2aRGI/>

I Klaipeda kämpar man vidare i **Linksmosios Pedutes (Happy Feet)**. DiÖ diskuterar med hund- och katthemmet hur vi bäst kan stötta. Hägnet är "överbefolkat". I rådande tider har det varit svårt att få djuren adopterade och många hundar och katter har tillkommit. Man ser sig nu tvungen att köpa två mindre hus så att fler hundar kan få tak över huvudet och inte måste tillbringa all tid utomhus med endast en liten koja att krypa in i. Några av hundarna föredrar dock att bo i friska luften – även om det är kall! Man har höga veterinärkostnader och hyran för det hus de har nu är också hög. Så ett ekonomiskt bidrag är av nöden. Beslut kommer att fattas på kommande styrelsemöte.

Rumänien

Veterinär Emma Stratulat i Iasi nordöstra Rumänien, som DiÖ hjälpt ekonomiskt i ett antal projekt under året, ger inte upp trots de svåra omständigheter hon arbetar under. Situationen för gatuhundar- /katter har inte blivit bättre i Rumänien, snarare värre. Emmas uppdrag i det kommunala hägnet Miroslava har upphört. Hon fick inte sitt kontrakt förlängt. Det berodde INTE på att hon inte hade skött sitt jobb, tvärtom. Det handlade nog mer om att kommunikationerna inte kunde leva upp till hennes krav på djurskydd och om hur ett kommunalt hundhög borde se ut och skötas. Emma har trots det inte övergivit Miroslava helt och hållet. Hon fortsätter att besöka hägnet regelbundet och plockar inte sällan ut hundar, ofta tikar med valpar, och tar hem dem till sig. Ett antal placeras också i fosterhem, bl a hos Tant Mary. Emma plockar också ut hundar från andra kommunala hägn. Ofta små hundar som har svårt att klara sig i konkurrensen med de större. På senare tid har hon förbarmat sig över hundar som ägaren/ägarna inte vill ha längre, hundar som sitter vid vägen och väntar på att matte/husse ska komma tillbaka, ägarna har gått bort i Covid 19 etc etc.

Emma har också lyckats köpa loss några kedjehundar.

Så här glad blir man när man slipper kedjan!

I dagarna har Emma sett sig tvungen att ta hand om två tikar och 15 valpar!!

En omhändertagen hund före och efter behandling av Emma.

F n har Emma och hennes man ca 40 hundar boende hemma hos sig. Det blir inte mycket sömn med livliga och högljudda hundar i huset dygnet runt. Emma åker också omkring och lämnar mat och kollar att allt ser bra ut i fosterhemmen. Det håller förstås inte i det långa loppet. Emma och hennes man har därför planer på att försöka skapa ett eget hägn. En tomt är lokaliserad och förhandlingar om köp har påbörjats med kommunen. Att få ihop det ekonomiska är förstås ett stort problem. Men Emma vore inte Emma om hon inte tänkte positivt! Vi följer utvecklingen med stort intresse. Det är Hundprojekt Save A Life som är Emmas huvudsponsor men DiÖ, har som sagt, kunnat bidra ekonomiskt några gånger under året.

Riga - Djurhemmet i Riga

För våra lettiska vänner i Riga var hela år 2020, liksom för alla oss andra, besvärligt och helt annorlunda. Tidvis har man på grund av smittorisken varit tvungen att införa besöksförbud för allmänheten på djurhemmet Labásmájas och pausa all social verksamhet, till exempel uppskattade studiebesök från olika skolklasser och föreningar. Lettland kommer att ha hårda restriktioner fram till minst den 6 april, som situationen ser ut just nu. Men oavsett om djurhemmet är öppet för allmänheten eller inte fortsätter man att ta emot övergivna hundar och katter, i syfte att så fort som möjligt kunna omplacera dem till nya familjer.

Under förra året tog Labásmájas emot 125 hundar och 189 katter på sitt djurhem. Djuren får en ordentlig genomgång av veterinärer när de anländer, inkluderande undersökning och sjukdoms- eller hälsobehandling, avmaskning och avlusning, kastrering/sterilisering, vaccination och id-märkning. Personalen lägger stor kraft på att alla hundar och katter ska vara friska, socialiserade och må bra innan de läggs ut för adoption.

De sista månaderna på året genomfördes en nationell insamlingskampanj, under namnet "Ge en tass", för Labásmájas räkning. Syftet var att uppmuntra människor att donera pengar till alla utgifter för värme och elektricitet. Med hjälp av dessa donationer ska djurhemmet bland annat kunna byta ut alla glödlampor i byggnaden och ute på gården mot mer energisnåla LED-lampor.

Trots coronavirusets inskränkningar har djurhemmet oförtrutet fortsatt att bedriva kampanjer till allmänheten för att berätta om vikten av att sterilisera och kastrera sina husdjur och hemlösa djur som har bosatt sig i kvarteret. Förra året genomförde våra lettiska vänner till exempel sterilisering/kastrering av 144 hemlösa katthonor och 37 hemlösa katthonor. Det rör sig om katter som bor på gatan men blir matade och omskötta av snälla människor som bor eller jobbar i närheten.

Vår kontakt i Riga, Astrida Karklina, avslutar sin rapport med att tacka alla er faddrar och gåvogivare som hjälper Labásmájas ekonomiskt varje månad. "Utan ert stöd skulle vi inte klara oss länge, vi är så glada över er hjälp!"

Varje dag kommer det volontärer för att gå ut med hundarna i skogen

Inomhus har all personal på sig skyddsutrustning mot coronaviruset

Två kattsysstrar som bor inne på kattavdelningen.

En glad familj har adopterat de båda hundarna Tobis och Zile

Veronika är ute och går i skogen med hunden Charlie.

Anete leker med hunden Saule i en av inhägnaderna på gården.

Montenegro

Denna rapport från staden Bar i Montenegro blir lite annorlunda.

Det blir inga bilder. Det blir bara "ord från andra sidan".

Jag bad Buba (som är vår kastreringskoordinator i Montenegro) att presentera sig, skriva några ord till våra medlemmar, så att vi alla skulle lära känna henne lite.

När jag fick texten, fick jag klump i halsen. Jag blev så rörd.

Språket är lite klumpigt ibland - jag försökte översätta till svenska, utan att tappa "själen" i texten. Det var inte alltid så lätt.

Jag hoppas texten kommer beröra er.

"Tusen tack från hela mitt hjärta" - som man brukar säga därnere.

Kära vänner,

det är en ära och glädje att skriva till er med stor tacksamhet.

Jag heter Buba, jag är 54 år gammal, bor med min man, vår dotter och vår hund Nora. Jag hittade Nora på gatan - någon hade kastad ut henne, som skräp, när hon var en liten valp. Från det ögonblicket har hon varit vår prinsessa. Kort sagt, jag föddes i Bar, jag har alltid älskat natur och djur och nu när jag har mer tid ägnar jag min tid åt volontärarbete för att hjälpa hemlösa och illa behandlade hundar, katter och alla som behöver hjälp.

Lyckligtvis är jag inte ensam. Det finns en grupp människor som är väldigt aktiva, som Milica Lekovic, Danijela Kralj, Ana, Vera och andra.

Var och en av oss gör nytta på vårt eget sätt och viktigast av allt - det finns bara en regel mellan oss och det är att hjälpa djuren.

Trots att vårt land är litet och vackert, finns det ett stort problem som myndigheterna inte bryr sig om.

För att vara exakt, handlar det om djur. Livet för hemlösa djur är mycket svårt. Människor förstår inte att de måste ta hand om sina husdjur, säkra förhållanden under vilka de lever, ge dem vård när de blir sjuka samt sterilisera dem.

Det finns få undantag. Men många ansvarslösa ägare låter sina tikar få valpar, sen slänger de valparna på gatan. Likadant med sjuka djur - istället för att gå till veterinär - kastar de det sjuka djuret ut på gatan.

Vi har även andra problem, som oansvariga jägare, oregistrerade kennlar med mera.

Problemet är också för lite information i skolorna och att djurskyddslagarna inte implementeras (även om de finns). Detta är ett stort problem, som kräver mycket arbete innan vi kan se resultatet.

Vi försöker öka medvetenheten hos befolkningen med hjälp av sociala nätverk samt via radio och tv. Under de senaste åren har vi haft framgång och bra resultat - vi lärde människor att uppmärksamma hemlösa djur.

Vi har lyckats få en del av allmänheten att informera oss volontärer om skadade djur eller djurmisshandel. Men vår största framgång är att vi har lärt människor ordet STERILISERING och dess betydelse.

Många har insett att endast med hjälp av sterilisering kan antalet katter och hundar på gatorna minskas, att det görs i tid och att det steriliserade djurets liv är hälsosammare och bättre. Jag vågar påstå att vi har lyckats göra allmänheten medvetna om det.

Vi ser detta genom att varje dag få information om hemlösa eller dräktiga djur.

Vi har haft en stor tur - vi har er. Er mänsklighet, förståelse och god vilja att hjälpa oss. Om vi inte hade era donationer till steriliseringar, skulle vi vara hjälplösa. Vi har helt enkelt inte pengar, vi har inte stadens och statens hjälp. Jag har inga ord att tacka nog. Tänk på att allt som har gjorts har gjorts av ert engagemang. Tack för att ni ser det stora problemet i vårt samhälle, för att ni hjälper vårt land, oss och viktigast av allt, djuren.

Jag är hedrad över att vara er samordnare för Montenegro, det vill säga för Bar. Vår stad är erkänd för att vara den bäst organiserade och aktiva av alla andra städer. Mitt förhållande med Hanna är felfri, med en ömsesidigt öppen och ärlig kommunikation. Jag skulle vilja skriva till er länge om enskilda hundar och katter, olika händelser, men det skulle vara oändligt ♥

Jag hoppas att jag på något sätt har fört er närmare vår situation och vårt arbete.

Mycket mer kan sägas och det kommer att finnas möjligheter till det.

Vi, volontärer, känner er inte personligen men vi känner oss som om vi känner er, vi vet att långt borta i ett underbart land, vi har vänner och det är den största rikedom.

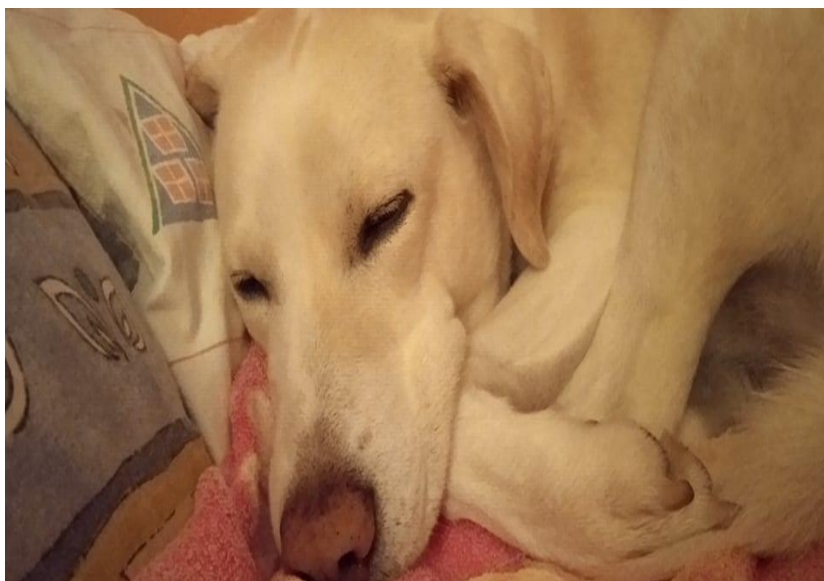
Tack för alla pengar som avsatts för sterilisering, för mat till alla.

Jag hälsar er för min egen räkning och för alla volontärers räkning med önskan att fortsätta vårt samarbete i framtiden. Gud välsigne er.

Kära Hanna, tror du att jag har missat något?

Jag skrev verkligen som det är. **Utan era steriliseringar är vi ingenting.**

Tack ❤️

Buba och Nora

*Önskar er alla en fin vår!
Och vi hoppas på fortsatt stöd !*

Monica Ohlsson

Ordförande Djurskydd i Östeuropa

Erik Dahlbergsgatan 49

115 57 Stockholm

Tel: 0733-573 165

Pg: 10 04 56 – 3

Swish – 123 182 3806

E-post: monica@djurskyddiost.se